

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. et Mgr. Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně: **EDUCATION INSTITUTE, základní škola, mateřská škola s.r.o., IČ: 29386187**
se sídlem Erbenova 782/27, Vítkovice, Ostrava
zast. JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem
se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8

proti

žalované: **Česká školní inspekce, IČ: 00638994**
se sídlem Fráni Šrámka 2319/37, Praha 5

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím v neprojednání inspekční zprávy č. j. ČŠIT-1047/18-T s žalobkyní, nevypořádání připomínek žalobkyně k této inspekční správě a její zveřejnění,

takto:

- I. Žaloba se **o d m í t á** v části, v níž se žalobkyně domáhá, aby soud určil, že inspekční zpráva žalované ze dne 28. 6. 2018, č. j. ČŠIT-1047/18-T, představuje nezákonný zásah do práv žalobkyně.
- II. Žaloba se dále **o d m í t á** v části, v níž se žalobkyně domáhá, aby soud určil, že neprojednání inspekční zprávy žalované ze dne 28. 6. 2018, č. j. ČŠIT-1047/18-T a nevypořádání připomínek žalobkyně k ní představují nezákonný zásah do práv žalobkyně, a aby žalované přikázal inspekční zprávu projednat a zajmout

stanovisko k připomínkám uplatněným žalobkyní ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

III. Ve zbývajícím rozsahu se žaloba **z a m í t á**.

IV. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

V. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ochrany proti nezákonnému zásahu žalované, který spatřuje ve vypracování inspekční zprávy č. j. ČŠIT-1047/18-T (dále „inspekční zpráva“) a jejím následném zveřejnění v registru inspekčních zpráv vedeném žalovanou.
2. Inspekční zpráva byla zpracována žalovanou na základě inspekční činnosti, kterou vykonala u žalobkyně ve dnech 5. 6. 2018 -7. 6. 2018. Inspekce byla provedena jak v mateřské škole, jejíž činnost žalobkyně vykonává, tak v základní škole, jejíž činnost vykonává rovněž žalobkyně. Inspekční zpráva (včetně jejích závěrů) nicméně představuje nedílný celek, aniž je samostatně hodnocena základní škola a mateřská škola. Ředitelka školy podala v souladu s ustanovením § 174 odst. 11 zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“) proti inspekční zprávě své připomínky. Tyto ovšem žalovaná neprojednala a nezapracovala, neboť dospěla k závěru, že byly podány opožděně. O této skutečnosti byla žalobkyně vyrozuměna stanoviskem č. j. ČŠIT-1733/18-T ze dne 13. 8. 2018.
3. Petitem žalobkyně požaduje, aby soud
 - I. určil, že neprojednání inspekční zprávy a nevypořádání připomínek žalobkyně k této inspekční zprávě je nezákonný zásah do práv žalobkyně a aby žalované přikázal inspekční zprávu projednat a zajmout stanovisko k připomínkám uplatněným žalobkyní ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku;
 - II. určil, že inspekční zpráva a její zveřejnění v registru inspekčních zpráv je nezákonným zásahem do práv žalobkyně a aby žalované přikázal inspekční zprávu odstranit z registru inspekčních zpráv ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

4. Žalobkyně žalované vytýká nezákonný postup, který spatřuje v tom, že žalovaná přistoupila k dokončení a zveřejnění inspekční zprávy, aniž by tuto zprávu projednala s ředitelkou školy. Popírá, že by její ředitelka dne 28. 6. 2018 odmítla inspekční zprávu převzít a podepsat, jakož i to, že tím neposkytla součinnost k řádnému doručení.
5. Žalobkyně dále žalované vytýká nezákonný postup, který spatřuje v tom, že žalovaná řádně neprojednala připomínky žalobkyně k inspekční zprávě podané dne 27. 7. 2018 a inspekční zprávu zveřejnila bez připomínek žalobkyně. Žalovaná tím porušila zákonné právo žalobkyně uplatnit připomínky k inspekční zprávě, když připomínky žalobkyně nesprávně posoudila jako opožděně podané.

Shodu s prvopisem provedla: S.K.

6. Žalobkyně dále namítá nezákonnost samotné inspekční zprávy, když má za to, že jednotlivé dílčí závěry jsou zčásti vnitřně rozporné a zčásti skutkově nepodložené, inspektor se výuky účastnil pouze minimálně, při jejím vypracování došlo k porušení zásady rovnosti, když žalobkyni jsou vytýkána domnělá pochybení, která u jiných zřizovatelů nejsou pokládána za porušení právních předpisů. Tato tvrzení v žalobě dále konkretizuje a rozvíjí.
7. Žalobkyně zdůraznila, že namítaným nezákonným zásahem byla přímo dotčena na svých právech. Toto dotčení spočívá v tom, že žalovaná do inspekční zprávy vtělila závěry, které jsou nepodložené, zcela arbitrární a nepřezkoumatelné a zároveň vybočují z mantinelů, které pro hodnocení činnosti škol žalované vymezuje školský zákon. Takto vadnou inspekční zprávu žalovaná následně zpřístupnila veřejnosti, která k ní má neomezený přístup. Připomínky žalobkyně nejsou, na rozdíl od hodnocení žalované, v registru zpráv zveřejněny a je možno se s nimi seznámit výhradně v prostorách školy či příslušného inspektorátu. Zveřejnění inspekční zprávy obsahující nepravdivá, zavádějící či zcela nepodložená zjištění žalovaného, a to dokonce bez jakékoli reflexe připomínek žalobkyně, má negativní dopady do dobré pověsti žalobkyně. Žalobkyně zdůraznila, že podanou žalobou se nedomáhá ochrany proti zásahu spočívajícímu ve snížení dotace v důsledku nepříznivé inspekční zprávy, nýbrž ochrany svého práva prezentovat své připomínky, a to i navenek způsobem stejným, jako je zveřejněna inspekční zpráva.
8. Žalobou vytýkaným jednáním žalované tak došlo k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobkyně, konkrétně práva žalobkyně na řádné projednání zprávy včetně zaujetí stanoviska k připomínkám žalobkyně a dále práva žalobkyně na to, aby inspekce byla provedena v souladu s příslušnými ustanoveními školského zákona.
9. Žalovaná s žalobou nesouhlasila a namítla, že inspekční zprávu nelze přezkoumat na základě žaloby podané ke správnímu soudu. V této souvislosti odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 22. 2. 2006, č. j. 3 Aps 2/2005-44 a ze dne 31. 5. 2011, č. j. 9 As 11/2011-74. Žalovaná namítla, že dle uvedené judikatury inspekční zpráva nemá charakter rozhodnutí, kterým by byla zakládána, měněna či závazně určována práva nebo povinnosti konkrétního subjektu. Inspekční zpráva je výstupem, který hodnotí činnost, popisuje zjištěný stav a tento stav hodnotí, aniž by rozhodovala o právech či povinnostech právnické osoby vykonávající činnost hodnocené školy nebo školského zařízení. Inspekční zpráva tedy nemá charakter rozhodnutí, kterým by bylo rozhodováno o právech a povinnostech žalobkyně. Žalovaná navrhl, aby z uvedeného důvodu byla žaloba podle § 46 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) odmítnuta.

III. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2019 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2022

10. Městský soud v Praze (dále „městský soud“) svým rozsudkem ze dne 26. 6. 2019, č. j. 5 A 216/2018-62, dospěl k závěru, že inspekční zprávou nebyla žalobkyně přímo zkrácena na svých právech a pokud pak nebyla na svých právech zkrácena samotnou inspekční zprávou, nemohla být na svých právech přímo zkrácena ani tvrzeným nezákonným postupem při projednání a zveřejnění této zprávy, a proto žalobu zamítl. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 24. 2. 2022, č. j. 8 As 220/2019-31 (dále jen „zrušující rozsudek“), k podané kasační stížnosti žalobkyně rozsudek městského soudu zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

Zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu

11. Nejvyšší správní soud uvedl, že samotná inspekční zpráva skutečně nemůže představovat nezákonný zásah, když nezasahuje do žádného konkrétního práva, pouze zjišťuje a hodnotí podmínky, průběh a výsledky vzdělávání a průběh poskytování poradenských služeb. K tomu odkázal na již ustálenou judikaturu NSS vyjádřenou v rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2018-2016, č. 3687/2018 Sb. NSS, EUROVIA. Rovněž přitakal závěru městského soudu ve věci námitek proti neprojednání inspekční zprávy a nepřijetí připomínek k inspekční zprávě, které posoudil jako nedůvodné, když jde o procesní pravidla, jejichž účelem je zajistit správné zjištění skutkového stavu a správnou aplikaci právních norem, tedy „správný výsledek“. Porušení procesních pravidel je relevantní jen tehdy, pokud může mít vliv na věc samu, tedy na obsah rozhodnutí, které zasahuje do hmotných práv, k čemuž v posuzované věci nedošlo ani dojít nemohlo. Nejvyšší správní soud se zabýval i zveřejněním inspekční zprávy, jehož nezákonnost spatřuje žalobkyně v tom, že zpráva je nepravdivá, zavádějící a nepodložená, čímž zasahuje do její dobré pověsti. Dospěl k závěru, že odlišit nezákonné zveřejnění nepravdivé zprávy od zákonného zveřejnění pravdivé zprávy by mohl jen v případě, pokud by přezkoumal zprávu samotnou a její obsah. Takový postup by však byl v rozporu se závěrem, že zpráva samotná není předmětem přezkumu před správními soudy (srov. rozsudky NSS sp. zn. 3 Aps 2/2005 a sp. zn. 9 As 11/2011). Nesprávně je nicméně výrok městského soudu, který by měl v případě těchto namítaných zásahů znít, že žaloba se odmítá.
12. Potenciálně důvodným Nejvyšší správní soud shledal dílčí žalobní bod, že žalovaná zveřejnila inspekční zprávu v registru inspekčních zpráv, aniž by však v tomto registru současně zveřejnila i připomínky žalobkyně. Zveřejnění inspekční zprávy bez připomínek z povahy věci totiž může být nezákonným zásahem, proti kterému se lze bránit zásahovou žalobou. Judikatura užitá městským soudem na tento dílčí zásah nedopadá. Nejvyšší správní soud městskému soudu uložil, aby v novém řízení věcně přezkoumal, zda zveřejněním inspekční zprávy bez připomínek žalobkyně bylo zasaženo do jejích práv. Městskému soudu bylo dále uloženo, aby se při posuzování nezákonnosti zásahu mimo jiné vypořádal s tím, zda má vliv to, že zpráva je zveřejňována na jiných místech, než která předpokládá zákon, jakož i s tím, že žalovaná namítá opožděnost námitek.

IV. Obsah správního spisu a ústní jednání

13. Na základě pověření k inspekční činnosti ze dne 30. 5. 2018 realizoval inspekční tým Moravskoslezského inspektorátu České školní inspekce ve dnech 5. – 7. 6. 2018 kontrolu podle § 174 odst. 2 písm. b) a c) školského zákona ve školském zařízení žalobce na adrese Erbenova 782/27, Ostrava-Vítkovice a na adrese 29. dubna 259/33, Ostrava-Výškovice. Dne 27. 6. 2018 byla sepsána inspekční zpráva, č. j. ČŠIT-1047/18-T, dle které předmětem kontroly bylo dodržování vybraných ustanovení školského zákona a souvisejících a prováděcích předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb. Inspekční zpráva popisuje předmět inspekční činnosti a charakteristiku školy, dále pak hodnotí podmínky vzdělávání, průběh vzdělávání a jeho výsledky. V závěrečné části hodnotí vývoj školy, shrnuje její silné a slabé stránky a uvádí doporučení pro zlepšení školy. Současně ukládá ředitelce školy odstranit popsane nedostatky ve stanovené lhůtě 30 dnů. Inspekční zpráva obsahuje podpisy inspekčního týmu. Na zprávě absentuje podpis ředitelky stvrzující projednání a převzetí této zprávy, namísto něj je rukou dopsána poznámka, že ředitelka

školy při předávání dne 28. 6. 2018, v 10:15 hod., inspekční zprávu odmítla převzít a podepsat.

14. Dne 28. 6. 2016 zástupci žalované podepsali zápis z předání výstupů IČ popisující pokus o předání inspekční zprávy ředitelce žalobkyně dne 28. 6. 2016 v 10:10. Ze zápisu vyplývá, že ředitelka odmítla přítomným zástupcům žalované převzít inspekční zprávu s tím, že nemá čas. Na svém stanovisku setrvala i poté, co byla vedoucí inspekčního týmu Ing. Mgr. T. upozorněna na důsledky spojené s odmítnutím převzetí inspekční zprávy, a byla poučena o možnosti podat k inspekční zprávě připomínky. Sdělila, že se týmu Ing. Mgr. T. v této věci ozve v průběhu měsíce srpna.
15. Součástí spisu je dále vyjádření členky inspekčního týmu, paní L. F. ze dne 17. 12. 2018, ze kterého vyplývá, že dne 26. 6. 2018 ředitelku žalobkyně osobně navštívila za účelem předání dosud chybějící dokumentace z oblasti BOZ. Při té příležitosti ředitelce sdělila, že poslední den školy zástupci žalované přijdou předat mj. inspekční zprávu, k čemuž měla ředitelka připustit, že po předání vysvědčení bude mít chvíli čas.
16. Dne 27. 7. 2018 byly podány žalobkyní připomínky k inspekční zprávě, které byly přípisem žalované č. j. ČŠIT-1732/18-T ze dne 13. 8. 2018 zamítnuty pro opožděnost, neboť lhůta k podání námitek uplynula dnem 13. 7. 2018.
17. Při ústním jednání dne 26. 6. 2019 žalobkyně namítala, že nebyly podmínky pro postup podle § 24 správního řádu. Lhůta k podání připomínek k inspekční zprávě tak nemohla běžet již od 28. 6. 2018, tudíž neuplynula dnem 13. 7. 2018 a žalobkyně připomínky k inspekční zprávě podala včas, avšak žalovaná je řádně neprojednala. Žalobkyně zdůraznila, že se projednání inspekční zprávy nevyhýbala. Žalovaná při ústním jednání setrvala na svém stanovisku.
18. Při ústním jednání dne 12. 4. 2023 žalobkyně reagovala na sdělení žalované ze dne 10. 3. 2023, ve kterém žalovaná uvedla, že inspekční zprávu zpřístupňuje na internetové adrese www.csicr.cz na základě ust. § 4 odst. 1 správního řádu a § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v rozhodném znění (dále „informační zákon“), tedy v souladu s principy vstřícné a transparentní veřejné správy. Zpřístupnění formou zveřejnění podle § 4 pak bylo rovněž reakcí na četné žádosti o poskytnutí inspekčních zpráv podle tohoto zákona. Žalobkyně v reakci na toto vyjádření poukázala na zásadu, podle které lze veřejnou moc uplatňovat výhradně způsobem stanoveným zákonem, přičemž správnímu orgánu nepřísluší oprávnění činit si úsudek o tom, zda bude v souladu se zásadou dobré správy, pokud inspekční zprávu zpřístupní veřejnosti jiným způsobem, než jaký mu ukládá zákon. Už vůbec mu pak nepřísluší, aby si činil úsudek o tom, co je vhodné zveřejnit a co nikoli. Žalobkyně dále opětovně zdůraznila, že obsah inspekční zprávy uveřejněný bez připomínek žalobkyně se nepříznivě dotkl její dobré pověsti a jejích zájmů a bylo tak nezákonným způsobem zasaženo do jejích práv. Žalobkyně má za to, že její připomínky k inspekční zprávě měly být projednány, reflektovány a teprve finální verze inspekční zprávy zpřístupněna veřejnosti. Zveřejnění inspekční zprávy v registru inspekčních zpráv veřejně přístupného na internetu (tím spíše pak její zveřejnění bez připomínek) školský zákon vůbec nepředpokládá, a proto se žalobkyně důvodně domáhá odstranění předmětné inspekční zprávy z tohoto registru. Žalovaná při ústním jednání setrvala na svých dosavadních vyjádřeních a zdůraznila, že zveřejnění inspekční zprávy na internetu je provedením principu digitalizace, otevřenosti a transparentnosti veřejné správy zakotveném v § 4 informačního zákona. V této souvislosti zdůraznila rozdíl mezi pojmy povinnost a

oprávnění zveřejnit informace, přičemž uvedla, že zveřejňování inspekčních zpráv provádí na úrovni dobrovolnosti. Jejich zveřejnění nebrání žádná zvláštní ochrana (ze školského zákona jde o veřejné dokumenty), neobsahují ani osobní údaje, neboť se týkají školských zařízení, která jsou rovněž orgány veřejné správy.

19. Soud neprovedl žalobkyní navržené důkazy listinami, které jsou součástí spisového materiálu, neboť z něj při přezkumu zákonnosti zásahu žalované vychází a správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud neprovedl ani další žalobkyní navrhované důkazy, když výslech ředitelky žalobkyně shledal nadbytečným v situaci, kdy ze samotného vyjádření žalobkyně vyplývá, že ředitelka inspekční zprávu odmítla převzít. Za nadbytečné pak soud považoval i provedení důkazu výpisem z internetové stránky www.csicr.cz, kterým měla být prokazována mezi stranami nesporná skutečnost, že v registru inspekčních zpráv je i v současné době zveřejněna pouze inspekční zpráva č. ČŠIT-1047/18-T a nikoli též připomínky k ní.

V. Posouzení žaloby

20. Městský soud posoudil věc na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 část věty před středníkem s. ř. s.).
21. Městský soud se v první řadě zabýval podmínkami řízení.
22. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
23. Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozhodnutí uvedl, že „*V judikatuře správních soudů bylo dlouhou dobu nejisté, jakým způsobem mají soudy postupovat, pokud se žalobce brání zásahovou žalobou proti úkonu, který z povahy věci nemůže být nezákonným zásahem. Tento postup však sjednotil rozšířený senát v rozsudku ze dne 21. 11. 2017, čj. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS, EUROVIA, ve kterém dospěl k závěru, že je-li zjevné a nepochybné, že není možné, aby jednání popsané v žalobě bylo vzhledem ke své povaze nezákonným zásahem, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném tvrzení nezákonného zásahu. Tento rozsudek byl sice zrušen nálezem Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, nicméně důvodem zrušení byla chybná interpretace žalobních lhůt u nezákonných zásahů, nikoli samotná metodologie postupu při posuzování přípustnosti a důvodnosti zásahové žaloby – proti ní Ústavní soud ničeho nenamítal (bod 22 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2018, čj. 2 As 93/2016-138, či ze dne 30. 10. 2018, čj. 8 Afs 144/2018-36). Daný rozsudek rozšířeného senátu je i přes jeho zrušení nadále v judikatuře NSS v rozsahu názorů, které nejsou v rozporu s citovaným nálezem, přijímán (viz např. bod 30 rozsudku NSS ze dne 9. 9. 2021, čj. 4 As 158/2021-45, či bod 23 rozsudku NSS ze dne 30. 10. 2018, čj. 8 Afs 144/2018-36). Z názorů rozšířeného senátu lze v posuzované otázce dále vycházet.*“
24. S ohledem na uvedené se soud předně zabýval otázkou, zda žalobkyní tvrzené skutky (úkony), které žalobkyně považuje za nezákonný zásah, pojmově mohou být nezákonným zásahem, to jest takovou činností správního orgánu, která není rozhodnutím, ale přímo zkrátí žalobce na jeho právech a v právní sféře žalobce se skutečně projeví.

25. Podle § 82 s. ř. s. „každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“
26. Ochranu podle cit. ust. § 82 s. ř. s. lze poskytnout pouze tehdy, jsou-li kumulativně splněny následující podmínky: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle ustanovení § 82 a následujících s. ř. s. soudem poskytnout (obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65, č. [603/2005 Sb. NSS](#)).
27. Podle § 174 odst. 2 školského zákona platí, že „Česká školní inspekce ve školách a školských zařízeních zapsaných do školského rejstříku a na pracovištích osob, kde se uskutečňuje praktické vyučování nebo odborná praxe podle § 65 odst. 2 a § 96 odst. 2 a v místě, kde se uskutečňuje individuální vzdělávání žáka povolené podle § 41 odst. 3 v rámci inspekční činnosti
- a) získává a analyzuje informace o vzdělávání dětí, žáků a studentů, o činnosti škol a školských zařízení zapsaných do školského rejstříku, sleduje a hodnotí efektivnost vzdělávací soustavy,
 - b) zjišťuje a hodnotí podmínky, průběh a výsledky vzdělávání, a to podle příslušných školních vzdělávacích programů a akreditovaných vzdělávacích programů a dále podmínky a průběh poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních,
 - c) zjišťuje a hodnotí naplnění školního vzdělávacího programu a jeho soulad s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem,
 - d) vykonává kontrolu dodržování právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání a školských služeb,
 - e) vykonává veřejnosprávní kontrolu využívání finančních prostředků státního rozpočtu přidělovaných podle § 160 až 163.“
28. Podle § 174 odst. 10 písm. a) školského zákona platí, že „Výstupem inspekční činnosti je inspekční zpráva v případě inspekční činnosti podle odstavce 2 písm. b) a c).“
29. Podle § 174 odst. 11 školského zákona „Inspekční zpráva obsahuje hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání a dále jména, příjmení a podpisy školních inspektorů, kontrolních pracovníků a přizvaných osob. Obsah inspekční zprávy projednají školní inspektori a kontrolní pracovníci s ředitelem školy nebo školského zařízení. Projednání a převzetí inspekční zprávy potvrdí ředitel školy nebo školského zařízení podpisem. Přípomínky k obsahu inspekční zprávy může ředitel školy nebo školského zařízení podat České školní inspekci do 14 dnů po jejím převzetí. Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce bez zbytečného odkladu zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v příslušném inspektorátu České školní inspekce.“
30. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. února 2006, č. j. 3 Aps 2/2005-44, konstatoval: „Proti inspekční zprávě, vyhotovené Českou školní inspekcí podle § 19 odst. 6 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, se nelze ve správním soudnictví bránit ani žalobou podle § 65 a násl. soudního řádu správního, ani žalobou na ochranu před nezákonným

zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. soudního řádu správního“. Nejvyšší správní soud v uvedené věci uzavřel, že inspekční zprávu nelze hodnotit jako úkon, kterým byl žalobce přímo zkrácen na svých právech, neboť jím nebyla založena, změněna, zrušena nebo závazně určena práva nebo povinnosti žalobce.

31. Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 31. 5. 2011, č. j. 9 As 11/2011-74, mimo jiné uvedl: „*Nejvyšší správní soud se ztotožnil s hodnocením městského soudu, že inspekční zpráva dle § 174 odst. 12 písm. a) školského zákona není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., nezasahuje sama o sobě do právní sféry stěžovatelky, a není tak způsobilá samostatného přezkumu ve správním soudnictví. V rámci inspekční činnosti, která ústí v inspekční zprávu, Česká školní inspekce zjišťuje a hodnotí podmínky, průběh a výsledky vzdělávání, a to podle příslušných školních vzdělávacích programů, a dále zjišťuje a hodnotí naplnění školního vzdělávacího programu a jeho soulad s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem [srov. § 174 odst. 12 písm. a) školského zákona v návaznosti na § 174 odst. 2 písm. b) a písm. c) školského zákona]. Inspekční zpráva tak v rámci zákonem vymezeného okruhu skutečností, které má zjišťovat a hodnotit, popisuje zjištěný skutkový stav, jenž následně také hodnotí. Inspekční zpráva sama o sobě nezakládá stěžovateli práva a povinnosti ani jinak nezasahuje do její právní sféry. Inspekční zpráva obsahuje skutková zjištění a jejich hodnocení, která ovšem nepředstavují přímý zásah do právní sféry stěžovatelky. Nejvyšší správní soud je toho názoru, že v daném případě došlo k zásahu do právní sféry stěžovatelky až odstoupením od smlouvy o zvýšení dotace učiněným podle § 6 odst. 4 zákona o poskytování dotací soukromým školám. Proti tomuto odstoupení se lze po vyčerpání opravných prostředků, pokud je zákon připouští, bránit žalobou k soudu. V rámci takového soudního sporu bude možno k námitce posoudit i ty části inspekční zprávy, které tvořily podklad pro odstoupení od smlouvy*“. V uvedeném rozsudku se Nejvyšší správní soud vyjádřil i k otázce aplikovatelnosti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2006, č. j. 3 Aps 2/2005-44, kterým bylo rozhodnuto ve věci týkající se inspekční zprávy vydané na základě již zrušeného zákona o státní správě a samosprávě ve školství. Nejvyšší správní soud uzavřel, že neshledává zásadní rozdíl mezi povahou inspekční zprávy vydané na základě již zrušeného zákona o státní správě a samosprávě ve školství a inspekční zprávou dle školského zákona.
32. V posuzované věci byla inspekční zpráva žalovaným vypracována na základě inspekční činnosti dle § 174 odst. 2 písm. b) a c) školského zákona, kdy inspekce zjišťovala a hodnotila podmínky, průběh a výsledky vzdělávání poskytovaného podle příslušných školních vzdělávacích programů a zjišťovala a hodnotila naplnění školních vzdělávacích programů a jejich soulad s právními předpisy a příslušnými rámcovými vzdělávacími programy. Inspekční zpráva obsahuje zjištěné skutečnosti a jejich hodnocení, ukládá ředitelce školy odstranění nedostatků ve stanovené lhůtě, ale sankci v případě nesplnění této povinnosti nestanoví. Inspekční zpráva neobsahuje žádná závazná opatření přijatá k nápravě. Předmětnou inspekční zprávou nebyl žalobce přímo zkrácen na svých právech, inspekční zpráva nemůže být pojmově (nezákonným) zásahem. Pokud pak zpráva samotná není předmětem přezkumu před správními soudy, nemůže být předmětem přezkumu ani zveřejnění této zprávy, jehož nezákonnost žalobkyně spatřuje v tom, že zpráva je nepravdivá, zavádějící a nepodložená, čímž zasahuje do její dobré pověsti. Odlišit nezákonné zveřejnění nepravdivé zprávy od zákonného zveřejnění pravdivé zprávy by soud totiž mohl jen v případě, pokud by přezkoumal zprávu samotnou a její obsah.
33. Stejně závěry pak platí i pro žalobkyni tvrzený zásah spočívající v neprojednání inspekční zprávy a nepřijetí připomínek k ní, neboť jestliže nebyla žalobkyně přímo zkrácena na svých

právech předmětnou inspekční zprávou, nemohla být na svých právech přímo zkrácena ani tvrzenými porušeními procesních pravidel. Prostředkem právní ochrany proti těmto tvrzeným nezákonným zásahům by byla žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, které by vycházelo z inspekční zprávy.

34. Shodně se závazným právním názorem kasačního soudu tak městský soud žalobkyní tvrzené zásahy žalované, spočívající ve vypracování vadné inspekční zprávy a jejím zveřejnění v registru inspekčních zpráv a dále v neprojednání inspekční zprávy s žalobkyní a nevypořádání připomínek žalobkyně k ní považuje za úkony, jež pojmově nepředstavují (nezákonný) zásah do subjektivních veřejných práv žalobkyně.

Zveřejnění inspekční zprávy v registru inspekčních zpráv bez připomínek

35. Ohledně zbývajících dílčího žalobního bodu, tedy požadavku, aby soud určil, že zveřejnění inspekční zprávy v registru inspekčních zpráv bez připomínek je nezákonným zásahem do práv žalobkyně, soud uvažoval následovně.
36. Za nezákonný zásah lze považovat takový zásah správního orgánu, který je v rozporu s hmotným a procesním právem upravujícím činnost správního orgánu. Nezákonný ovšem může být i akt správního orgánu, jenž je učiněn v rozporu se zásadami, které ovládají činnost správního orgánu (např. [§ 2–8 správního řádu](#) či [úst. zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod](#)), a to zejména v oblastech, kde zákonná úprava vykazuje určité deficity, případně neupravuje veškeré procesní instituty a postupy správního orgánu.
37. Podle komentářové literatury (Blažek, Jirásek, Molek, Pospíšil, Sochorová, Šebek: Soudní řád správní, 3. vydání, C. H. Beck, 2016) součástí zákonného jednání správního orgánu je pak též určitá kvalita zásahu: zásah by měl být přiměřený (proporcionální okolnostem případu), předvídatelný (tedy nikoliv překvapivý) a neměl by být svévolný (tedy provedený bez rozumných důvodů zejména v situacích širokého správního uvážení správního orgánu, viz např. nález ÚS ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. [IV. ÚS 2323/07](#) [11/2007 USn., sv. 47]). Porušení těchto kautel může rovněž vést k závěru o nezákonnosti zásahu správního orgánu.
38. Žalobkyně v žalobě tvrdí, že zveřejněním inspekční zprávy v registru zpráv bez jejích připomínek byla přímo dotčena na svých právech, když tím žalovaná porušila zákonné právo žalobkyně uplatnit připomínky k inspekční zprávě. Potenciální zájemci o vzdělávání ve škole žalobkyně vycházejí z poznatků uvedených v inspekční zprávě, aniž by jim byly stejným způsobem zpřístupněny i připomínky žalobkyně. V čl. VII žaloby pak žalobkyně přímo uvedla, že „[s]e touto žalobou nedomáhá ochrany proti zásahu spočívajícímu ve snížení dotace v důsledku nepříznivé inspekční zprávy (.....), nýbrž ochrany svého práva prezentovat své připomínky, a to i navenek způsobem stejným, jako je zveřejněna inspekční zpráva.“
39. V nyní projednávané věci je tak třeba posoudit, zda zveřejněním inspekční zprávy v registru inspekčních zpráv bez připomínek žalobkyně došlo k porušení zásady rovnosti a nediskriminace žalobkyně jakožto subjektu veřejných práv a povinností.
40. Podle ust. § 174 odst. 11 školského zákona platí, že „Inspekční zpráva obsahuje hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání a dále jména, příjmení a podpisy školních inspektorů, kontrolních pracovníků a přizvaných osob. Obsah inspekční zprávy projednají školní inspektoři a kontrolní pracovníci s ředitelem školy nebo školského zařízení. Projednání a převzetí inspekční zprávy potvrdí ředitel školy nebo školského zařízení podpisem. Připomínky k obsahu inspekční zprávy může ředitel školy nebo školského zařízení podat České školní inspekci do 14 dnů po jejím převzetí. Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich

obsahu zasílá Česká školní inspekce bez zbytečného odkladu zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v příslušném inspektorátu České školní inspekce.“

41. Z citovaného ustanovení vyplývá, že inspekční zpráva především obsahuje hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání v dané škole nebo školském zařízení (dále „školské zařízení“), což představuje do značné míry vyjádření odborného, byť subjektivního (zhodnocení) názoru inspekčního týmu nebo pověřené osoby na situaci v konkrétní škole nebo školském zařízení (srov. P. Katzová: Školský zákon. Komentář. Wolters Kluwer, 2009, Praha).
42. Z citovaného ustanovení dále vyplývá, že ve lhůtě určené zákonem může školské zařízení podat připomínky k obsahu inspekční zprávy. Připomínky nemají povahu opravného prostředku, o kterém by se následně nějakým způsobem rozhodovalo nebo na jejichž základě by mohlo dojít ke změně inspekční zprávy. Stejně jako inspekční zpráva jde o materiál do jisté míry subjektivního charakteru, které představují názor (zhodnocení) ředitele školského zařízení. Není tedy možné jednoznačně rozhodnout, který z těchto orgánů má „pravdu“. To tedy znamená, že připomínky ředitele školského zařízení k inspekční zprávě se stávají „pouze“ její součástí tak, aby měl každý přístup jak k samotné inspekční zprávě, tak k těmto připomínkám, a mohl si tak na věc udělat vlastní názor (srov. P. Katzová: Školský zákon. Komentář. Wolters Kluwer, 2009, Praha).
43. Z poslední věty cit. ustanovení § 174 odst. 11 školského zákona vyplývá, že inspekční zpráva včetně připomínek (které ve smyslu shora uvedeném tvoří její „součást“), je veřejná, což jinak řečeno znamená, že je přístupná veřejnosti. Zákon ukládá, aby byla, a to včetně připomínek, po dobu 10 let uložena ve školském zařízení, jehož se týká, a v příslušném inspektorátu České školní inspekce. Smyslem uvedeného ustanovení je tak zpřístupnit zájemcům z řad veřejnosti nejen samotnou inspekční zprávu, ale i připomínky k ní tak, „aby si každý mohl udělat vlastní názor“. Připomínky k inspekční zprávě by tedy měly být prezentovány veřejnosti stejným způsobem, jakým je prezentována inspekční zpráva. V opačném případě by mohlo dojít k porušení ústavního principu rovnosti a nediskriminace zakotvené v Listině základních práv a svobod.
44. Pokud jde o samotnou skutečnost, že inspekční zpráva je zpřístupněna veřejnosti na webovém portálu žalované, tedy na místě jiném než které pro její uložení předpokládá školský zákon, soud uvádí, že ke zveřejnění inspekční zprávy na internetových stránkách došlo v souladu s principem digitalizace, otevřenosti a transparentnosti veřejné správy zakotveném v § 4 a § 5 informačního zákona a v souladu s principem dobré správy zakotveném v § 4 odst. 1 správního řádu.
45. Poskytování informací zveřejněním je zakotveno v § 4 odst. 1 informačního zákona, podle kterého „povinné subjekty poskytují informace na základě žádosti nebo zveřejněním“. Samotné zveřejnění je upraveno v § 4b informačního zákona, podle jehož odst. 1 „informace poskytovaná zveřejněním se poskytuje ve všech formátech a jazycích, ve kterých byla vytvořena; při zveřejnění takové informace v elektronické podobě musí být jeden z těchto formátů otevřený a, je-li to možné, též strojově čitelný. Je-li to možné a vhodné, zveřejní povinný subjekt spolu s informací též metadata, která se k ní vztahují. Formát i metadata by měly co nejvíce splňovat otevřené formální normy.“
46. Informační zákon dále v ust. § 5 rozlišuje mezi povinným a dobrovolným zveřejňováním informací. Ust. § 5 odst. 7 informačního zákona, podle kterého „povinný subjekt (...) s

výjimkami uvedenými v tomto zákoně může zveřejnit i další informace“, tak představuje obecný základ (a zákonné zmocnění) pro dobrovolné zveřejňování informací povinnými subjekty. Povinné subjekty tak mohou vedle informací povinně zveřejňovaných podle § 5 odst. 1 a 2, příp. 3, nebo podle zvláštních zákonů dobrovolně zveřejnit i další informace. Zveřejnění se může dít různými vhodnými způsoby, mimo jiné i na internetové stránce povinného subjektu. Limitem pro dobrovolné zveřejňování informací je nutnost zajištění ochrany veškerých informací v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, příp. jiným zákonem. V dobrovolně zveřejňovaných dokumentech je např. nutné provádět anonymizaci, tj. odstranění osobních údajů (srov. Jitka JELÍNKOVÁ a Miloš TUHÁČEK: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář., Wolters Kluwer, 2017).

47. Nejvyšší správní soud v souvislosti s poskytnutím informací zveřejněním dle § 4 odst. 1 informačního zákona ve svém rozsudku ze dne 12. 11. 2014, č. j. 4 As 90/2013-48 uvedl: *„Nejvyšší správní soud nemohl přisvědčit názoru, že předmětné údaje nebylo možné zveřejnit, protože to výslovně nestanoví zákon o obcích. Zákonné zmocnění žalobkyně ke zveřejňování informací vyplývá z § 4 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Poskytnutí předmětných údajů zveřejněním (na rozdíl od jejich poskytnutí na základě individuální žádosti ve smyslu rozsudku rozšířeného senátu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012 - 62) je však nutné posoudit v rámci testu proporcionality, aby takové zpracování osobních údajů bylo v souladu s § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a § 5 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů a příslušné evropské legislativy (srov. k tomu podrobný rozbor provedený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 13. 8. 2014, č. j. 1 As 78/2014 - 41). Zákon o obcích by v posuzované věci měl význam pouze tehdy, pokud by poskytnutí předmětných údajů zveřejněním zakazoval. Takové ustanovení však uvedený zákon neobsahuje.“* Z citovaného rozhodnutí tak vyplývá, že v případech, kdy informační zákon do určité míry prolamuje ochranu osobních údajů či obchodního tajemství příjemců veřejných prostředků, je při úvaze o dobrovolném zveřejnění dokumentů obsahujících tyto údaje třeba provádět tzv. test proporcionality (obdobně jako v případě poskytnutí informace na základě žádosti), přičemž výsledkem může být zveřejnění informace v omezenějším rozsahu, než ve kterém by musela být poskytnuta na základě žádosti.
48. Žalovaná ve svém vyjádření při ústním jednání dne 12. 4. 2023 uvedla, že před zveřejněním inspekční zprávy hodnotila, zda jejím zveřejněním nedojde ke střetu s jinými základními právy či právem chráněnými zájmy a dovodila, že s ohledem na zákonem stanovený veřejných charakter této zprávy, jakož i skutečnost, že inspekční zpráva se týká školského zařízení, které je též orgánem veřejné zprávy, ke střetu s jinými zákonem chráněnými zájmy nedochází.
49. Rovněž soud považuje zveřejnění inspekční zprávy za smysluplné naplnění jejího veřejného charakteru stanoveného v § 174 odst. 11 školského zákona, jehož cílem je informování veřejnosti o činnosti jednotlivých školských zařízení. Skutečnost, že o inspekční zprávy je ze strany veřejnosti velký zájem potvrzuje žalovaná i ve svém vyjádření z 10. 3. 2023.
50. Soud tak uzavírá, že zveřejněním inspekční zprávy v rejstříku inspekčních zpráv vedeném na internetové adrese www.csicr.cz žalovaná nijak nevybočila z mezí stanovených zákony, naopak postupovala v souladu s principy transparentní a otevřené veřejné správy zakotvené v ust. § 4 odst. 1 informačního zákona a §4 odst. 1 správního řádu.
51. Pokud však jde o námitku žalobkyně zpochybňující zákonnost postupu žalované, která publikací na svých internetových stránkách zpřístupňuje veřejnosti pouze inspekční část

zprávy (tedy pohled kontrolujícího subjektu) a nikoli (včas podané) připomínky k ní (tedy pohled posuzovaného subjektu), soud v obecné rovině souhlasí, že takovýto přístup je nepochybně v rozporu s cílem a smyslem ust. § 174 odst. 11 školského zákona, kterým má být pokud možno co nejobjektivnější informování o činnosti tohoto konkrétního školského zařízení jak z pohledu kontrolujícího orgánu (žalované), tak z pohledu kontrolovaného (tedy žalobkyně); neboť se bezesporu jedná o jedno z podstatných kritérií, na jehož základě si rodiče vybírají předškolní i školní zařízení, kam umístí své děti

52. Soud tedy v obecné rovině souhlasí s názorem žalobkyně, že připomínky k inspekční zprávě by měly být prezentovány navenek způsobem stejným, jak je prezentována samotná inspekční zpráva. Pokud pak žalovaná v návaznosti na četné žádosti o poskytnutí inspekčních zpráv dle zákona o svobodném přístupu k informacím vyhodnotila, že je v rámci principu dobré správy namíste, aby inspekční zprávy, s ohledem na jejich veřejný charakter, byly zpřístupněny zveřejněním na internetových stránkách žalované, měla stejný způsob prezentace zvolit i pro připomínky k inspekčním zprávám, které jsou rovněž veřejného charakteru a které inspekční zprávu doplňují a v tomto ohledu tvoří její oddělitelnou součást.
53. Ostatně tento názor nakonec aprobej i sama žalovaná, když v návaznosti na probíhající soudní spor, počínaje 1. 9. 2022 začala zveřejňovat na svých internetových stránkách, www.csicr.cz, způsobem umožňující dálkový přístup i připomínky k inspekčním zprávám.

Opožděné podání připomínek

54. Pro účely posuzované věci, kdy žalovaná namítá, že připomínky žalobkyně byly podány opožděně, je třeba dále posoudit, zda shora uvedené obecné závěry platí i pro případ, kdy jsou námitky podány po lhůtě stanovené v § 174 odst. 11, věta čtvrtá školského zákona, tedy opožděně.
55. Podle ust. § 174 odst. 11, čtvrtá a pátá věta školského zákona platí, že „*Připomínky k obsahu inspekční zprávy může ředitel školy nebo školského zařízení podat České školní inspekci do 14 dnů po jejím převzetí. Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce bez zbytečného odkladu zřizovateli a školské radě.*“
56. Podle ust. § 175 odst. 1 školského zákona platí, že „*Osoby, u nichž byla provedena inspekční činnost, jsou povinny přijmout opatření k odstranění nedostatků zjištěných při inspekční činnosti bez zbytečného odkladu, nejpozději ve lhůtě stanovené Českou školní inspekci. Na základě výsledků inspekční činnosti přijímá zřizovatel bez zbytečného odkladu opatření ve školách a školských zařízeních, které zřizuje.*“
57. Podle ust. § 168 odst. 1 písm. g) školského zákona platí, že „*Školská rada projednává inspekční zprávy České školní inspekce.*“
58. Ustanovení věty čtvrté § 174 odst. 11 školského zákona lze považovat za vyjádření principu *vigilantibus iura*, kdy školské zařízení jako adresát veřejných subjektivních práv má povinnost „*hlídat si svá práva*“ tím, že včas a řádně uplatní své připomínky k inspekční zprávě. Ačkoli se jedná o lhůtu pořádkovou, zákon s jejím uplynutím spojuje bezodkladnou povinnost České školní inspekce zaslat inspekční zprávu (spolu s případnými včas podanými připomínkami školského zařízení a stanoviskem České školní inspekce) zřizovateli školského zařízení a školské radě, a to s ohledem na jejich navazující zákonné povinnosti vyplývající z § 175 odst. 1 školského zákona (povinnost zřizovatele přijímat na základě

výsledků inspekční činnosti opatření ve školách a školských zařízeních, které zřizuje) a § 168 odst. 1 písm. g) školského zákona (povinnost školské rady projednávat inspekční zprávy České školní inspekce). I z vyjádření žalované vyplývá, že ke (včas) uplatněným připomínkám zpracovává své stanovisko, které společně se zprávou a připomínkami předává ve shora uvedené lhůtě zřizovateli školského zařízení a školské radě. Pokud pak žalovaná na základě (včas) podaných připomínek zjistí, že inspekční zpráva neodpovídá skutečnosti, vydává i opravné usnesení, kterým inspekční zprávu změní a vydá inspekční zprávu novou, přitom postupuje analogicky dle § 21 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole.

59. Smyslem pořádkové lhůty stanovené ve větě čtvrté ust. § 174 odst. 11 školského zákona je tak časově ohraničit dobu, ve které může posuzovaný subjekt podat vysvětlení k vytýkaným nedostatkům a podat svůj „pohled“ na věc. Včasné podané připomínky se stávají „součástí“ inspekční zprávy, jak uvedeno výše, a jsou veřejné. V takovém případě by měly být prezentovány navenek způsobem stejným, jak je prezentována samotná inspekční zpráva.
60. Jelikož jde o lhůtu pořádkovou, tato může být ze strany správního orgánu prodloužena. Nevyjádří-li se posuzovaný subjekt v dané lhůtě k inspekční zprávě a zároveň nepožádá o její prodloužení, sám se připraví o možnost veřejně prezentovat svůj „pohled“ na věc.
61. Po žalované a po dalších subjektech předvídaných v ust. § 175 odst. 1 ve spojení s ust. § 168 odst. 1 písm. g) školského zákona ani nelze důvodně požadovat, aby s hodnocením závěrů inspekční zprávy čekali „donekonečna“ či „znovu otevírali“ již uzavřené případy, a to pouze z důvodu, že posuzovaný subjekt podal opožděné připomínky.
62. S ohledem na uvedené soud uzavírá, že závěry plynoucí z rozboru poslední věty ust. § 174 odst. 11 školského zákona se vztahují pouze k včasné uplatněným připomínkám posuzovaného subjektu, tedy k okamžiku řádného ukončení procesu vyhotovení inspekční zprávy. Proto i za porušení principu rovnosti a zákazu diskriminace může být považováno pouze jednání, kterým správní orgán odlišně navenek prezentuje inspekční zprávu a včas podané připomínky.
63. Případná opožděnost podaných připomínek tak má dle městského soudu přímý vliv na posouzení, zda žalobkyní namítaný zásah spočívající ve zveřejnění inspekční zprávy v registru inspekčních smluv bez připomínek žalobkyně je nezákonný.
64. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaná, po předchozím upozornění, učinila pokus o předání inspekční zprávy ředitelce žalobkyně dne 28. 6. 2018 mezi 10:10 až 10:15. Ředitelka žalobkyně inspekční zprávu odmítla převzít, a to i po poučení o následcích spojených s odmítnutím převzetí. Zároveň byla poučena o možnosti podat připomínky k této inspekční zprávě.
65. S ohledem na zásadu subsidiarity správního řádu (§1 odst. 2 správního řádu) se pro doručování písemností vydávaných podle školského zákona použijí ust. §19 a následujících správního řádu.
66. Podle ust. § 24 odst. 3 správního řádu *„Jestliže adresát písemnosti, který je fyzickou osobou, nebo fyzická osoba, které má být předána písemnost adresovaná právnické osobě, pokus o doručení písemnosti znemožní tím, že ji odmítne převzít nebo že neposkytne součinnost nezbytnou k řádnému doručení, předá se jí poučení o právních důsledcích, které z jejího jednání uvedeného v odstavci 4 vyplývají; nového poučení však není zapotřebí, pokud se ho adresátovi dostalo již podle § 23 odst. 5.“*

67. Podle ust. § 24 odst. 4 správního řádu „*Jestliže osoba uvedená v odstavci 3 předání poučení znemožní nebo jestliže i přes poučení podle § 23 odst. 5 nebo podle odstavce 3 doručení neuemožní, písemnost se považuje za doručenou dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo.*“
68. Z uvedených ustanovení tak vyplývá, že v případě, kdy adresát písemnosti pokus o její doručení znemožní tím, že ji odmítne převzít, přestože je poučen o následcích z toho plynoucích, nastává fikce doručení písemnosti dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo.
69. Aplikováno na posuzovanou věc, jelikož žalovaná učinila pokus o předání inspekční zprávy ředitelce žalobkyně dne 28. 6. 2018, avšak ředitelka tuto zprávu převzít odmítla, přestože byla o důsledcích spojených s odmítnutím poučena a byla poučena i o možnosti podat připomínky, inspekční zpráva se považuje za doručenou (a tedy převzatou) ředitelkou žalobkyně dne 28. 6. 2018. Ode dne následujícího, tedy od 29. 6. 2018, pak počal běh lhůty pro podání připomínek podle věty čtvrté ust. § 174 odst. 11 školského zákona s tím, že tento skončil dne 12. 7. 2018.
70. Pokud byly připomínky žalobkyně podány až dne 13. 8. 2018, byly podány již po uplynutí zákonné lhůty, a tedy opožděně. Jak dovodil soud v odst. 53 výše, za porušení principu rovnosti a zákazu diskriminace nemůže být považováno, pokud pozdě podané připomínky nejsou prezentovány stejným způsobem jako inspekční zpráva samotná. Žaloba je tedy i v této části nedůvodná.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

71. Jelikož městský soud neseznal žádný ze vznesených žalobních bodů důvodným, rozhodl o nich následovně.
72. Výrokem I. a II. tohoto rozsudku žalobu v rozsahu, v němž žalobkyně žádala, aby soud určil, že inspekční zpráva, její neprojednání s žalobkyní a nevypořádání připomínek žalobkyně představují nezákonný zásah do práv žalobkyně, a aby žalované přikázal inspekční zprávu projednat a zajmout stanovisko k připomínkám uplatněným žalobkyní a současně ji též odstranit z registru inspekčních zpráv ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
73. Výrokem III. tohoto rozsudku žalobu ve zbývajícím rozsahu jako nedůvodnou zamítl podle § 87 odst. 3 s. ř. s.
74. Výroky o nákladech řízení jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec její úřední povinnosti, proto jí soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 12. dubna 2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu